

בבית המשפט השלום בירושלים

תאריך חתימה: 11.11.2025

בעניין:

מר שלמה קרעי, ת.ז. [REDACTED]

מוסד [REDACTED] 442

ע"י ב"כ עוה"ד אברהם משה סגל (מ.ר. 24963) ו/או יעל סינמון ו/או אבי גז

מרחוב קרן היסוד 27, ירושלים

טל: 02-6333793 פקס: 02-6333795

דוא"ל: office@avisegallaw.com

- התובע -

- נ ג ד -

אילן שילוח, ת.ז. [REDACTED]

טל: [REDACTED]

[REDACTED]

- הנתבע -

כתב תביעה

מהות התביעה: לשון הרע, נזיקין – עוולת ופגיעה בזכות יסוד כבוד האדם וחירותו.

סכום התביעה: - 77,950 ₪, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד מועד התשלום בפועל.

סעדים נתבעים: פיצוי כספי וצו עשה.

סכום אגרת בית המשפט: 1,948 ₪ בהתאם לפרט 1 בתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז – 2007.

לא קיים הליך נוסף בין הצדדים בבית המשפט או בבית דין בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובע הוא צד לו או היה צד לו.

הזמנה לדין:

1. הואיל והתובע, מר שלמה קרעי, הגיש כתב תביעה זה כנגדך.
2. אתה מוזמן להגיש כתב הגנה בתוך 60 ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.
3. לתשומת לבך אם לא תגיש כתב הגנה במועד אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט – 2018, תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

א. הצדדים:

4. התובע, מר שלמה קרעי, הינו חבר בכנסת ישראל המשמש בימים אלו כשר התקשורת בממשלת ישראל.

5. הנתבע, מר אילן שילוח, הינו איש עסקים ישראלי ופעיל ברשת החברתית "X".

ב. הסעדים המבוקשים בתביעה זו:

6. להורות לנתבע לשלם לתובע פיצוי בגין פרסום לשון הרע שפרסם כנגד התובע בסך של 77,950 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד מועד התשלום בפועל.

7. ליתן צו עשה המורה לנתבע לפעול להסרת הפרסום מרשת "X".

8. ליתן צו עשה המורה לנתבע לפרסם הודעת התנצלות מטעמו (ברשת החברתית "X" מקום בו פורסם הפרסום) המציינת במפורש כי הפרסום היה שקרי ולא היה בו דבר מעולם.

9. ליתן כל סעד אחר כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון בנסיבות העניין.

10. לחייב את הנתבע לשלם לתובע את הוצאות הגשת התביעה, לרבות שכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד ליום התשלום בפועל.

ג. הפרסום:

11. ביום 10.11.2025, פרסם הנתבע כנגד התובע דברי דיבה חמורים וטען בכזב גמור את דברי הבלע

הבאים:

להלן: ("הפרסום").

12. מדובר בדברי דיבה מן החמורים ביותר שניתן להעלות על הדעת, שנאמרו על ידי הנתבע בכוונת מכוון. אין ולא יכול להיות ספק כי תכלית דברי הדיבה, היא הצגת התובע כאדם שמשתמט משירות בצבא ההגנה לישראל, וכדי לפגוע בו בכוונת מכוון.

13. ברי כי הפרסום מושא התביעה, לא רק שחוטא לאמת ומציג את התובע כמשתמט על אף שהתובע שירת שירות צבאי מלא, אלא נועד, להכפיש את שמו של התובע ולעשותו ללעג ולקלס ולהבדילו מציבור המשרתים במדינת ישראל. וכאמור, חומרת הפרסום חמורה שבעתיים עת מצויים אנו בתקופת מלחמה ובניסיון לאומי לאחד את הקרע בין העם וכל תכלית הפרסום הינה לפלג ולהשמיץ.

ד. דבר לשון הרע:

14. הפרסום מציג את התובע, אשר הינו חבר כנסת - שליח ציבור, כאדם "משתמט" שנמנע מלשרת את מדינתו ולמלא את חובתו האזרחית. **יודגש ויובהר, כי הדברים האמורים הינם שקר גס והמדובר בעלילת דם שקרית ומסיתה שלא היו בה דברים מעולם, אשר פורסמו ממניעים אישיים ונקמניים בלבד, שנועדו להכפיש את שמו הטוב של התובע ולפגוע בהמשך שליחותו הציבורית.**

15. האמור ו/או המשתמע מן הפרסום הוא פרסום לשון הרע, כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע ולפי הבנתו של כל קורא סביר, שכן פרסומו עשה את התובע או עלול לעשותו מטרה לשנאה, לבוז, ללעג בעיני מאות האלפים הנחשפים לפרסום זה וכן להשפלה בעיני הבריות בשל מעשים או התנהגות או תכונות המשתמעות מן הפרסום כאילו התובע משתמט ונמנע ממילוי חובותיו האזרחיות להתגייס לצבא ההגנה לישראל.

16. הדברים שפורסמו על ידי הנתבע, לבד מהיותם שקרים גסים ודברי כזב, נעשו, כאמור לעיל, מתוך מטרה ברורה והיא להשמיץ את התובע, לפגוע בו, להשחיר את שמו, להטיל דופי באנושיותו ויושרו ולפגוע בשמו הטוב.

17. כל כולו של הפרסום, מהחל ועד כלה, הוא לשון הרע.

18. ויובהר – כי דברים אלו מתפשטים כמו אש בשדה קוצים, וממילא יש בהם כדי להשפיע באופן ישיר ו/או עקיף על התובע ועל שליחותו הציבורית.

19. כידוע לבית המשפט הנכבד המבחן המנחה את בתי המשפט בבואם לקבוע האם הדברים אכן מהווים לשון הרע, נקבע, בין היתר, ע"י השופט ד' לוי **בע"א 466/83 אג'מ'אן שאהה נ' הארכיהגמון יגישה דרדריאן, פ"ד לט (4) 734, כדלקמן:**

**"המבחן שבאמצעותו ייקבע אם אכן דברים מסוימים שפרסם פלוני
עלולים להוות לשון הרע כלפי אדם פלמוני, אינו מבחן סובייקטיבי.
המבחן הוא אובייקטיבי במהותו, לאמור: לא קובע, מה חושב הנתבע
המרגיש עצמו נפגע, אלא הקובע הוא, כיצד עלולה החברה לקבל את
הדבר שבאותו פרסום?"**

20. על פי המבחן כאמור, הדברים האמורים בפרסומים לעיל מהווים "לשון הרע" עפ"י הבנתו של כל אדם סביר.

21. בענייננו, עמדו בתי המשפט השונים פעם אחר פעם כל כך שקריאה כנגד אדם "משתמט" מהווה לשון הרע ופוגעת בשמו הטוב וגורמת לו להיות מקור לבוז וללעג מהציבור (ראה: ת"א (הרצליה) 61908-09-23 עמיחי שקלי נ' אורי משגב (נבו); ת"א (קריות) 54530-05-14 זיו רוזנצוויג נ' עידו בקר (נבו); ע"א 9462/04 בן ציון מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ (נבו)).

ה. הנזק:

22. אף שאין חובה על התובע עפ"י החוק להוכיח את נזקיו כדי לזכות בפיצויים, יטען התובע כי:

- א. הפרסום פגע בשמו הטוב של התובע עת הציגו כמי שמנסה להימנע משירות צבאי ומשירות מדינתו כנדרש בחוק.
- ב. הפרסום, בעיני הצופה הסביר, הטיל צל כבד על שמו הטוב של התובע, אישיותו, מהימנותו, אופיו המוסרי, האפיל על תכונותיו הטובות, מעמדו המקצועי והציבורי וגרמו לו לבוז והשפלה בעיני הבריות.

ו. נזק לא ממוני:

- 23. הפרסום פגע בשמו הטוב של התובע ופגע במוניטין שלו כאיש ציבור ששמו הולך לפניו.
- 24. התובע יטען עוד, כי הפרסום השפיל ומשפיל אותו בעיני הבריות, וכן הפך והופך אותו למטרה לשנאה, לתיעוב, לבוז וללעג בגין האמור בו.
- 25. התובע יטען, כי התנהגות הנתבע פגעה בו, גרמה וגורמת (ועלולה להמשיך לגרום) נזקים חמורים למוניטין של התובע, לכבודו, לשמו הטוב, לעיסוקו ולפרטיותו, במיוחד כאשר התובע הינו אדם בעל שם טוב ואיש ציבור.
- 26. התובע יטען, כי האינטרס של התובע להגנה על שמו הטוב וכבודו מפני פגיעה מוגן כיום בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש ליתן לכך משקל בקביעת הפיצויים.
- 27. לעניין פיצוי נזק בלתי ממוני ראה ספרו של א' שנהר "דיני לשון הרע" בע"מ 385, כדלקמן:

”... לאינטרס שבשם הטוב יש לא רק היבט רכושני אלא גם היבט אישי. היבט אישי זה מתבטא בתחושותיו הפנימיות של האדם בנוגע לדרך שבה הוא נתפס בחברה. פרסום הפוגע בשמו הטוב של אדם גורם לפגיעה סובייקטיבית בנפגע, הן בשל השינוי בהערכה שממנה הוא נהנה מהחברה ומהסובבים אותו והן בשל עצם העלבון שבפרסום המשמיץ. קיים קושי מעשי בבירור היקף הפגיעה הסובייקטיבית בנפגע ומתן ביטוי ממוני לפגיעה זו, אולם קשיים אלה אינם מונעים את בחי המשפט מהעניק לנפגעים מפרסום לשון הרע פיצוי כספי עבור הפגיעה הסובייקטיבית שנגרמה להם.”

ז. היקף הפרסום:

28. הפרסום מטעם הנתבע אשר הפיץ דברי בלע וכזב כנגד התובע ברשת החברתית הגיע לעשרות אלפי עוקביו של הנתבע.

ח. כללים לאומדן הנזק:

29. אף שעפ"י ההלכה הפסוקה והחקיקה אין צורך שיוכח כי למעשה נגרם נזק ע"י הוצאת לשון הרע, ודי בכך אם ייראה כי הדברים שפורסמו עלולים להביא לתוצאות המזיקות המנויות בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, הרי שלצורך אומדן שיעור הנזק ובהתחשב בסכום התביעה, יתבקש בית המשפט הנכבד להתחשב בנסיבות אלה:

א. הפרסום מהווה השמצה חסרת רסן כנגד התובע, משולל בסיס ויסוד, שקרי וזדוני.

ב. היקף החשיפה הרב של לשון הרע.

ג. הפגיעה הקשה במעמדו של התובע.

ט. שיעור הנזק והסעד המבוקש:

30. נוכח הפגיעה החמורה בשמו ובתדמיתו של התובע, נוכח הפגיעה הממונית והבלתי ממונית הקשה ובמיוחד בנסיבות מעשיו ומחדליו של הנתבע, יטען התובע, כי הינו זכאי לפיצוי ללא הוכחת נזק. לפיכך על הנתבע לפצות את התובע, ללא הוכחת נזק, בגין הפרסום שנעשה על ידו בסך 77,950 ₪ לפי סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע.

31. כמו כן, יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו עשה המורה לנתבע לפעול להסרת הפרסום מהרשת החברתית "X" שם הופץ, וכן לפרסם הודעת התנצלות באותה מדיה חברתית כי הדברים שפורסמו על ידו הינם שקריים ואין להם כל אחיזה במציאות.

י. מקור חבות הנתבע:

32. הנתבע חייב לשלם לתובע את הסעד הכספי המבוקש, וזאת מכוח אחריותו למעשה העוולה, לרבות מכוח סעיפים 1, 2, ו-7 לחוק איסור לשון הרע, ומכוח זכויותיו המוגנות של התובע לפי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ומכוח כל דין רלוונטי.

יא. הסמכות העניינית והמקומית:

33. הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה מסורה לבית המשפט הנכבד לפי סכום התביעה, מהות התביעה ומקום מעשה העוולה.

אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבע לדין ולחייבו לשלם לתובע את סכום התביעה בסך ₪ 77,950 כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבע בפיצויים עונשיים על פי שיקול דעתו של בית המשפט הנכבד, וכן ליתן צו עשה המורה לנתבע להסיר את הפרסום ולפרסם הודעת התנצלות כי הדברים שפורסמו על ידו הינם שקר מוחלט, וכן לחייבו בהוצאות התובע וכן בשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

אברהם משה סגל, עו"ד
ב"כ התובע